

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 15/2014
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Τμήμα Ε΄

Συνεδρίαση της 21^{ης} Ιανουαρίου 2014

Σύνθεση :

Πρόεδρος: Ιωάννης Τριάντος, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Νομικοί Σύμβουλοι : Μεταξία Ανδοβιτσανέα, Βασιλική Πανταζή, Γεώργιος Ανδρέου, Δημήτριος Αναστασόπουλος, Αδαμαντία Καπετανάκη .

Εισηγήτρια : Ουρανία Μενδρινού, Πάρεδρος του Ν.Σ.Κ.

Αριθμ.Πρωτ.Ερωτήματος: Έγγραφο Φ.454/ ΕΠ459771 /Σ1145 /11-9-2013 Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Περίληψη Ερωτήματος: Προκειμένου να συμμορφωθεί η Διοίκηση με την υπ αριθμ 1321/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η οποία α) ακύρωσε την υπ αριθμ Φ. 409/ΑΔ. 504269/Σ. 2017/25.6.2009 πράξη του Διευθυντή του Β Κλάδου του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση των αναφερομένων στην ως άνω απόφαση μονιμοποιηθεισών Εθελοντριών του Ν.705/1977 για προαγωγή τους στον βαθμό του Ανθυποσμηναγού αντί την 31-10-2009, την 20/11/2008 μαζί με τους μονιμοποιηθέντες άνδρες Εθελοντές του ΝΔ 445/1974, που είχαν καταταγεί το ίδιο έτος , και β) ανέπεμψε την απόφαση στην Διοίκηση για νέα αιτιολογημένη κρίση , ζητείται από το Ν.Σ.Κ. να γνωμοδοτήσει επί των κατωτέρω θεμάτων:

«α. Κατά την επανεξέταση της αιτήσεως των Εθελοντριών του Ν.705/1977 και δεδομένων των προβλεπομένων εκ του νόμου κριτηρίων προαγωγής και διατάξεων που την επηρεάζουν, ποια εξ αυτών των κριτηρίων και διατάξεων θα πρέπει να ληφθούν υπόψη ώστε να μην υπάρξει απόκλιση από την αρχή της ισότητας των δύο φύλων ;

β. Το Δικαστήριο με την απόφαση του ανατρέπει ή όχι την ύπαρξη της αρχαιότητας τόσο εντός της αυτής ανεξάρτητης επετηρίδας (πχ. Τεχνικής Υποστήριξης, Μονιμοποιηθεισών Εθελοντριών κλπ) όσο και σε σχέση με τους προερχόμενους από τις Παραγωγικές Σχολές ;

γ. Εφόσον η απόφαση του Δικαστηρίου δεν ανατρέπει την αρχαιότητα, στην περίπτωση αυτή, η μεταξύ των άλλων μνημονευόμενη στην παράγραφο 4α του παρόντος Εθελόντρια, που κατετάγη το 1988 και συμπλήρωνε τις προϋποθέσεις προαγωγής εντός του 2008, βάσει ποίας διάταξης δύναται να προαχθεί, όταν μονιμοποιούμενη την 9-12-1997 με το βαθμό της Αρχισμηνία εντάχθηκε στην επετηρίδα Μονιμοποιηθεισών Εθελοντριών μετά τις 262 καταταγείσες το έτος 1989 που είχαν προαχθεί στον ίδιο βαθμό σε πρότερο χρόνο (20-11-1997) και συμπλήρωναν τις προϋποθέσεις προαγωγής σε Ανθυποσμηναγούς το 2009, οπότε και προήχθησαν;

δ. Εάν δεν ανατρέπεται η αρχαιότητα, οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 4ε του παρόντος Εθελοντές, που κατετάγησαν το 1988 και συμπλήρωναν τις προϋποθέσεις προαγωγής εντός του 2008, βάσει ποίας διάταξης είναι δυνατόν να προαχθούν, εφόσον, μονιμοποιούμενοι την 29-12-1994 με το βαθμό του Επισμηνία, εντάχθηκαν στην κοινή επετηρίδα Τεχνικής Υποστήριξης μετά την 41^η ΣΤΥΑ που είχε προαχθεί στον ίδιο βαθμό σε πρότερο χρόνο (30-9-1994) και συμπλήρωνε τις προϋποθέσεις προαγωγής σε Ανθυποσμηναγούς, το 2009, οπότε και προήχθη, καθόσον χρόνο θα ισχύει η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 7 του ΝΔ.445/1974;

ε. Εάν η απόφαση του Δικαστηρίου παραγγέλλει ούτως ή άλλως την προαγωγή των Εθελοντριών του 1988, στην περίπτωση αυτή και λόγω της εφαρμογής των διατάξεων του ΝΔ.445/1974, η μη δυνατότητα προαγωγής και των ανωτέρω 8(γ) Εθελοντών δε θα συνιστά εν

προκειμένω αδικαιολόγητη απόκλιση από την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των δύο φύλων εκ μέρους της Διοίκησης ;»

Επί των τιθεμένων Ερωτημάτων το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Ε') **γνωμοδότησε ομοφώνως** ως ακολούθως :

I. Οι αναφερόμενες στην απόφαση Εθελόντριες κατατάχθηκαν στην Πολεμική Αεροπορία ως κληρωτές κατά τις διατάξεις του ν. 705/1977 το έτος 1988 με το βαθμό του Υποσμηνία. Αφού προήχθησαν στο βαθμό του Σμηνία και Επισμηνία, μονιμοποιήθηκαν με το βαθμό του επισμηνία στις **12/5/1994**, πλην μίας, της 33¹⁶, που μονιμοποιήθηκε στις 9.12.1997 με το βαθμό του Αρχισμηνία. Στη συνέχεια προήχθησαν, ως μονιμοποιηθείσες, στο βαθμό του Ανθυπασπιστή στις 20.11.2003 και στο βαθμό του Ανθυποσμηναγού στις 31.10.2009.

Εξαιτίας της μονιμοποίησής τους (στις 12.5.1994 και στις 9.12.1997), εντάχθηκαν στην επετηρίδα των μονιμοποιουμένων εθελοντριών του ν. 705/1977 σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 9 και 13 του ν.δ. 445/1974 και κατέστησαν νεώτερες ως προς την αρχαιότητα, αφενός μεν από τις εθελόντριες του ν. 705/1977, οι οποίες είχαν καταταχθεί τα έτη 1977 έως 1982 και είχαν μονιμοποιηθεί σε χρόνο προγενέστερο του έτους 1994, αφετέρου δε από όλους τους μόνιμους Υπαξιωματικούς, οι οποίοι προήχθησαν στο βαθμό του Επισμηνία και του Αρχισμηνία αντιστοίχως κατά τα έτη 1994 και 1997, συγκεκριμένα των Επισμηνιών και Αρχισμηνιών αποφοίτων της 41ης σειράς ΣΤΥΑ, οι οποίοι αρχικώς προήχθησαν στους βαθμούς αυτούς στις 30.9.1994 (μετά δηλαδή από τις αιτούσες, αφού αυτές είχαν μονιμοποιηθεί στις 12.5.1994) και στις 30.9.1997 (πριν δηλαδή από την 33¹⁶ που μονιμοποιήθηκε στις 9.12.1997). Την ένταξή τους στην ως άνω θέση της επετηρίδας, εξαιτίας της μονιμοποίησής τους, οι υπόψη Εθελόντριες δεν την προσέβαλαν. Έτσι, αφού προήχθησαν στις 31.10.2009 στο βαθμό του ανθυποσμηναγού όλοι οι αρχαιότεροι τους ανθυπασπιστές της 41 σειράς ΣΤΥΑ, οι Εθελόντριες που ακολουθούσαν τις προαγωγές τους προήχθησαν και αυτές στο βαθμό του ανθυποσμηναγού την ίδια ημερομηνία (στις 31.10.2000).

Οι εν λόγω Εθελόντριες, όμως, πριν από την προαγωγή τους, είχαν υποβάλει στο ΓΕΑ την 503428/20.5.2008 «αίτηση-αναφορά», με την οποία ζήτησαν την αναδρομική προαγωγή τους στο βαθμό του ανθυποσημαγού από 20.11.2008, ανεξάρτητα από την ύπαρξη κενών θέσεων στο βαθμό αυτό, υποστηρίζοντας ότι με βάση τα συνολικά χρόνια υπηρεσίας τους (20 χρόνια) και τα χρόνια υπηρεσίας στον κατεχόμενο βαθμό (5 χρόνια) πληρούσαν τις τυπικές προϋποθέσεις για να προαχθούν στο βαθμό αυτό και ότι οι άνδρες που κατετάγησαν στην πολεμική αεροπορία ως κληρωτοί το έτος 1988 και μονιμοποιήθηκαν **στις 12.5.1994** (όπως οι αιτούσες πλην της 33^{ης}) προήχθησαν στο βαθμό του Ανθυπασπιστή στις 30-6-2003 και στο βαθμό του ανθυποσημαγού στις **30-6-2008**. Προέβαλαν, ειδικότερα, ότι οι διατάξεις των παρ. 3 και 10 του άρθρου 7 και της παρ. 13 του άρθρου 5 του ν.δ. 445/1974, εξαιτίας των οποίων παραλείφθηκε η προαγωγή τους το έτος 2008 μαζί με τους άνδρες που κατατάχθηκαν στην Π.Α. το έτος 1988, εισάγουν απαγορευμένη διάκριση λόγω φύλου για τις γυναίκες που υπηρετούν στις ένοπλες δυνάμεις και είναι καταργημένες με βάση τις διατάξεις των άρθρων 8 και 20 παρ. 1 του ν. 3488/2006.

Επί της αίτησής τους εκδόθηκε η Φ. 409/ΑΔ. 504269/Σ. 2017/25.6.2009 πράξη του Διευθυντή του Β' Κλάδου του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας, με την οποία έγινε γνωστό σ' αυτές «ότι η Υπηρεσία εφαρμόζει απαρέγκλιτα την υφιστάμενη περί Ιεραρχίας και Προαγωγών νομοθεσία και συγκεκριμένα τα άρθρα 5 παράγραφος 13, 7 παράγραφοι 3 και 11 και 12 παράγραφος 2β του ν.δ. 445/1974 και ότι, ως εκ τούτου μετά την κύρωση με το από 29.5.2009 π.δ. (Γ' 426) των πινάκων τακτικών κρίσεων έτους 2009-2010, η προαγωγή όσων από τις αιτούσες κρίθηκαν προακτές, αναμένεται να συντελεστεί στα τέλη Νοεμβρίου τρέχοντος έτους και ότι κατόπιν των ανωτέρω, το αίτημά τους δεν είναι δυνατόν να ικανοποιηθεί και η αίτηση-αναφορά τους τίθεται στο αρχείο».

Κατά της ως άνω απόφασης οι Εθελόντριες άσκησαν αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και εκδόθηκε η υπ αριθμ. 1321/2003 απόφαση αυτού, η οποία ακύρωσε την ως άνω Φ. 409/ΑΔ.

504269/Σ. 2017/25.6.2009 πράξη του Διευθυντή του Β' Κλάδου του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας και ανέπεμψε την απόφαση στην Διοίκηση για νέα αιτιολογημένη κρίση με την εξής αιτιολογία:

«Επειδή, με δεδομένο ότι σύμφωνα με τις διατάξεις που προεκτέθηκαν και ερμηνεύτηκαν η κρίση για προαγωγή των εθελοντριών του ν. 705/1977 που μονιμοποιήθηκαν κατά τα οριζόμενα από τις εκάστοτε ισχύουσες για τους άνδρες εθελοντές διατάξεις- ενεργείται ανεξάρτητα από τη χρονολογία μονιμοποίησης τους, εντός του έτους κατά το οποίο συμπληρώνουν τον απαιτούμενο για την προαγωγή χρόνο παραμονής τους στον κατεχόμενο βαθμό, αφού συνυπολογιστεί και ο χρόνος που διήνυσαν στο βαθμό αυτό με την ιδιότητα του εθελοντή και ενόψει του γεγονότος ότι άνδρες εθελοντές που κατατάχθηκαν και μονιμοποιήθηκαν και συμπλήρωσαν τον απαιτούμενο χρόνο παραμονής στον κατά περίπτωση κατεχόμενο βαθμό μαζί με τις αιτούσες, προάχθηκαν στο βαθμό του ανθυποσημαγού στις 20-11-2008 ημερομηνία που ζητούν να προαχθούν και οι αιτούσες, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης, με την οποία απορρίφθηκε το εν λόγω αίτημα, με απλή αναφορά στο ότι «εφαρμόζει अपαρέγκλιτα την υφιστάμενη περί Ιεραρχίας και Προαγωγών νομοθεσία» με παράθεση των ειδικώς προαναφερομένων διατάξεων, παρίσταται **ελλιπής. Και τούτο, διότι ουδόλως εξειδικεύεται ή αιτιολογείται ο διαφορετικός προγενέστερος χρόνος προαγωγής των ανδρών εθελοντών, ο οποίος δεν δικαιολογείται ούτε επιτρέπεται εκ μόνης της διάταξης της παρ. 10 του άρθρου 7 του ν.δ. 445/1974, που, κατά παραβίαση της αρχής της ισότητας των φύλων, ορίζει ότι οι μονιμοποιούμενες εθελόντριες προάγονται αφού ολοκληρωθεί η προαγωγή ομοιόβαθμων μονίμων υπαξιωματικών ανθυπασπιστών που απέκτησαν στο ίδιο ημερολογιακό έτος τον αντίστοιχο βαθμό, καθόσον καθιερώνει αδικαιολόγητη και μη προβλεπόμενη από ειδική διάταξη, βάσει συγκεκριμένων λόγων, απόκλιση της αρχής της ισότητας των φύλων.** Πιο συγκεκριμένα, ουδεμία διάταξη προβλέπει τη διαφορετική αυτή μεταχείριση, ούτε καθιερώνει για τη γενική κατηγορία

των ανδρών εθελοντών που μονιμοποιήθηκαν, διαφορετικά **κριτήρια** προαγωγής, όπως προβλέπονται για λοιπές κατηγορίες υπαξιωματικών, δικαιολογώντας ανάλογη απόκλιση, όπως για παράδειγμα, για τους αποφοίτους των παραγωγικών σχολών, που προβλέπεται ότι καθίστανται αρχαιότεροι των ομοιόβαθμων που δεν προέρχονται από τις σχολές αυτές και που ονομάστηκαν μόνιμοι, μόνιμοι σε χρόνο προγενέστερο αλλά στο ίδιο ημερολογιακό έτος.»

II . Α. Στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 1 του Ν. 702/1977 (Α' 268), όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 1 του Ν. 2944/2001 (Α' 222), ορίζεται ότι:«1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου υπάγεται η εκδίκαση των αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών πράξεων διοικητικών αρχών που αφορούν: α) το διορισμό και την εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση των λειτουργών και υπαλλήλων (πολιτικών, στρατιωτικών και δικαστικών) του Δημοσίου...γ)....2. Εξακολουθούν υπάγονται στην κατά πρώτο και τελευταίο βαθμό αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας αιτήσεις ακυρώσεως που αφορούν: α) το διορισμό ή την πρόσληψη και την υπηρεσιακή κατάσταση γενικά των δικαστικών λειτουργών και των ανώτατων υπαλλήλων, β).... ».

Περαιτέρω, στην παρ. 1 του άρθρου 5 του ιδίου Ν.702/1977, όπως αυτή αντικαταστάθηκε **με το άρθρο 47 παρ.3 του Ν. 3659/2008**, ορίζεται ότι: «Με την επιφύλαξη των οριζομένων στο άρθρο 5Α, σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας υπόκεινται οι οριστικές αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του παρόντος επί αιτήσεως ακυρώσεως ή τριτανακοπής. ».

Τέλος, στο άρθρο 5Α του αυτού Ν. 702/1977, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 47 παρ.3 του Ν. 3659/2008, και ίσχυε κατά το χρόνο δημοσίευσής της εκκαλούμενης αποφάσεως, ορίζεται ότι: «Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται επί των διαφορών των περιπτώσεων α', β', γ' και δ' ε' ια' και ιγ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση. Εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση οι διαφορές που αφορούν: α)..... β)**την μονιμοποίηση και την απόταξη των στρατιωτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των Σωμάτων ασφαλείας, γ)** δ).... ». Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 5Α του Ν.

702/1977, οι αποφάσεις των διοικητικών εφετειών που αφορούν, μεταξύ άλλων, την υπηρεσιακή εν γένει κατάσταση των λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου είναι ανέκκλητες, επιτρεπώς κατά το άρθρο 95 παρ. 3 του Συντάγματος, όπως η παράγραφος αυτή αναθεωρήθηκε με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής. Από τον κανόνα αυτόν εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση, προκειμένου περί στρατιωτικών υπαλλήλων, μόνον οι διαφορές, που αφορούν στη μονιμοποίηση και την απόταξή τους, όχι δε και σε άλλες υπηρεσιακές μεταβολές **(βλ. Σ.τ.Ε.3368/2011, 2584/2009 επταμελής)**

Στη εξεταζόμενη υπόθεση, η υπ. αριθμ 1321/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών είναι ανέκκλητη, διότι εκδόθηκε επί διαφοράς, η οποία αφορούσε **την εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση στρατιωτικού προσωπικού**, και όχι την μονιμοποίηση ή την απόταξή τους και ως εκ τούτου, ούτε κατ'εξαιρεση υπόκειται σε έφεση **(ΣΤΕ 1023/2010, 1022/2010)**.

III. Α. Στην παρ. 5 του άρθρου 95 του Συντάγματος, όπως ισχύει μετά την αναθεώρηση του 2001, ορίζεται ότι : «Η διοίκηση **έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις.** Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνες για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης».

Περαιτέρω, στο άρθρο 1 του Ν. 3068/2002 ορίζονται τα εξής : «Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των **διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων** που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει ...».

B. Στο άρθρο 1 παρ. 6 του ν. **705/1977 «Περί Στρατεύσεως των Ελληνίδων» (Α' 279)** ορίζεται ότι: «Επιτρέπεται η εθελουσία κατάταξις εις τας Ενόπλους Δυνάμεις Ελληνίδων, ηλικίας από δέκα οκτώ έως τριάντα δύο ετών, ανεξαρτήτως καταστάσεως εις την οποίαν τελεί η Χώρα είτε προς εκπλήρωσιν στρατιωτικής υποχρεώσεως, είτε δι' επαγγελματικήν σταδιοδρομίαν κατά τα ειδικότερον εις τας επομένας διατάξεις οριζόμενα».

Στο δε άρθρο 7 του ιδίου ως άνω νόμου ότι :«1. Διά Π. Διατάγματος, εκδιδομένου κατόπιν προτάσεως του Υπουργού Εθνικής Αμύνης, ορίζονται εκάστοτε αι ειδικότητες στρατιωτικής Υπηρεσίας, αι οποίαι καλύπτονται υπό γυναικών στρατευσίμων ή εφέδρων, εθελουσίως κατατασσόμενων. Αύται βαθμολογικώς εξελίσσονται ως και οι άρρενες των αυτών κατηγοριών. 2. Δι' αποφάσεως του αυτού Υπουργού, εκάστοτε εκδιδομένης, ορίζεται ο αριθμός, αι ειδικότητες και τα προσόντα των προς κατάταξιν καλουμένων, τα της επιλογής αυτών, ως και ο χρόνος δια τον οποίον θα αναλάβουν υποχρέωσιν θητείας ή εφεδρικής στρατιωτικής υπηρεσίας, καθοριζόμενος και δυνάμενος να παραταθή κατά τα εις το άρθρον 3 του παρόντος οριζόμενα. 3. (όπως η παρ. αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 22 παρ. 7 του ν. 2109/1992 -Α' 205-), Μετά την εκπλήρωση της ως άνω υποχρεώσεως, αυτές **δύνανται να ζητήσουν την παραμονή τους στις Ένοπλες Δυνάμεις ανακατατασσόμενες ή μονιμοποιούμενες** ή ως εθελόντριες κατά τα οριζόμενα από τις εκάστοτε **ισχύουσες δια τους άρρενες σχετικές διατάξεις**», στο άρθρο 9 ότι: «Αι κατατασσόμεναι εις τας Ενόπλους Δυνάμεις έχουν την στρατιωτικήν ιδιότητα ομοίαν προς την των στρατευομένων αρρένων. Αύται ως και αι καλούμεναι προς κατάταξιν υπάγονται εις άπάσας τας διατάξεις και κανονισμούς, οι οποίοι διέπουν τας Ενόπλους Δυνάμεις πλην εκείνων οι οποίοι δεν προσιδιάζουν εις το φύλον και την αποστολήν των, κατά τα ειδικώτερον δια Κανονισμού οριζόμενα».

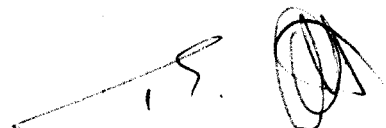
Εξάλλου, στο άρθρο **23 του ν. 1911/1990** « Εισαγωγή γυναικών στις ανώτατες στρατιωτικές σχολές, ρύθμιση στρατολογικών θεμάτων και άλλες διατάξεις» (Α' 166) ορίζεται ότι: «1. Έφεδροι ή κατ' απονομήν αξιωματικοί γυναίκες, που υπηρετούν με βάση τις διατάξεις του

άρθρου 13 του α.ν. 245/1936 (ΦΕΚ 459 Α'), **προερχόμενες εξ εθελοντριών του ν. 705/1977**, υπηρετούσες κατά τη δημοσίευση του παρόντος και εφ' όσον έχουν συμπληρώσει διετή πραγματική υπηρεσία ως εφέδροι Αξιωματικοί, **δύνανται να μονιμοποιούνται, κατόπιν αιτήσεως τους στην οικεία ειδικότητα, τηρούμενης της μεταξύ των σειράς αρχαιότητας, με το βαθμό που κατ' απονομή φέρουν κατά το χρόνο της μονιμοποίησής τους, εντασσόμενες στο αριστερό των υπηρετούντων μόνιμων ομοιοβάθμων τους ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή μη οργανικών θέσεων».**

Περαιτέρω, το ν.δ. 445/1974 «Περί ιεραρχίας και προαγωγών των Ανθυπασπιστών και Μονίμων και Εθελοντών Οπλιτών Ενόπλων Δυνάμεων» (Α' 160) ορίζει, στο άρθρο 1 ότι: «1. Οι Μόνιμοι Ανθυπασπισταί και Υπαξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων προέρχονται α) Εξ αποφοίτων των Παραγωγικών Σχολών Υπαξιωματικών, β) **Εκ μονιμοποίησεως εθελοντών** ή εφέδρων Υπαξιωματικών, γ) Εξ απ' ευθείας κατατάξεως, κατόπιν διαγωνισμού ιδιωτών ή κληρωτών. Ούτοι κατατάσσονται με τον βαθμόν του Λοχίου, Κελευστού ή Σμηνίου. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Αμύνης (ΥΕΘΑ) καθορίζεται ο αριθμός και τα προσόντα των κατατασσομένων, η διαδικασία κατατάξεως τούτων, ως και πάσα ετέρα λεπτομέρεια. 2. Η είσοδος εις το Σώμα των Μονίμων Υπαξιωματικών ενεργείται ανεξαρτήτως υπάρξεως κενών οργανικών θέσεων», στο άρθρο 2 ότι: «1. Η Στρατιωτική Ιεραρχία περιλαμβάνει την Ιεραρχίαν των βαθμών και την Ιεραρχίαν των καθηκόντων. 2. Ιεραρχία των βαθμών είναι η σειρά των βαθμών. Εις περιπτώσιν ομοιοβαθμίας η Ιεραρχία καθορίζεται εκ της αρχαιότητος. 3..... Μεταξύ των τριών Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων οι Ανθυπασπισταί και Υπαξιωματικοί του Στρατού Ξηράς προβαδίζουν των αντιστοίχων των δύο άλλων Κλάδων, του δε Ναυτικού προβαδίζουν της Αεροπορίας», στην παρ. 9 του άρθρου 46 ότι «η ένταξη των μονιμοποιουμένων υπαξιωματικών στην επετηρίδα των μόνιμων υπαξιωματικών ενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5», στο άρθρο 5 ότι: «1. Τηρουμένων των διατάξεων των παραγράφων 2, 3, 4, 7 και 12 του παρόντος άρθρου, **η αρχαιότης των**

ανθυπασπιστών και μονίμων υπαξιωματικών εν εκάστω βαθμῷ προσδιορίζεται εκ του χρόνου κτήσεως τούτου. Ως χρονολογία κτήσεως του βαθμού λογίζεται η χρονολογία υπογραφής της Διοικητικής Πράξεως ονομασίας, μονιμοποίησεως ή προαγωγής εις τον βαθμόν ή προκειμένου κατά νόμον αναδρομικῶς προαγομένων, η εν τη πράξει ταύτη καθοριζομένη αναδρομική χρονολογία. 2. 3. Οι Μόνιμοι Ανθυπασπισταί και Υπαξιωματικοί είναι αρχαιότεροι απάντων των μη μονίμων ομοιοβάθμων των. 4..... Οι εκ των Παραγωγικών Σχολών αποφοιτώντες Υπαξιωματικοί **καθίστανται αρχαιότεροι** των μη προερχομένων εκ Παραγωγικών Σχολών ομοιοβάθμων των, οίτινες ωνομάσθησαν μόνιμοι Υπαξιωματικοί, εις χρόνον προγενέστερον αλλ' εντός του αυτού ημερολογιακού έτους. **9. Οι μονιμοποιούμενοι τάσσονται μετά τους κατά την χρονολογίαν της μονιμοποίησεως των υπηρετούντας εν τῷ Όπλῳ, ἢ Σώματι, ἢ ειδικότητι εν οἷς εξελίσσονται οὔτοι ομοιοβάθμους των.** 10..... 13.(ὅπως η παρ. αὐτὴ προστέθηκε με το άρθρο 22 παρ. 2 του ν. 2109/1992 -Α205-) **«Οι μονιμοποιούμενες εθελόντριες του ν. 705/1977 είναι νεότερες ὅλων των λοιπῶν ομοιοβάθμων μονίμων υπαξιωματικῶν και ανθυπασπιστῶν που απέκτησαν το βαθμὸ εντός του ἰδίου ημερολογιακού έτους ».**, στο άρθρο 7 ὅτι: «1.23. Ανθυπασπισταί ἢ Υπαξιωματικοί ἔχοντες συμπληρώσει τα υπό των άρθρων 12 ἕως 15 καθοριζόμενα τυπικά προσόντα **δεν δύνανται να κριθοῦν, εἰάν αρχαιότερος των δεν ἔχη εἰσέτι συμπληρώσει ταῦτα, εκτός εἰάν η μη συμπλήρωσις των προσόντων τούτων οφείλεται:**4.....

10. (ὅπως η παρ. αὐτὴ προστέθηκε με το άρθρο 22 παρ. 3 του ν. 2109/1992 (Α' 205). **Οι μονιμοποιούμενες εθελόντριες του ν. 705/1977 προάγονται στον ἐπόμενον βαθμὸ, αφού ολοκληρωθεῖ η προαγωγή των ομοιοβάθμων τους μονίμων υπαξιωματικῶν - ανθυπασπιστῶν, οι οποίοι απέκτησαν, στο ἰδιο ημερολογιακό έτος, τον ἀντίστοιχο βαθμὸ».**, στο άρθρο 8 ὅτι: «1. Οι Υπαξιωματικοί των Ἐνόπλων Δυνάμεων εξελίσσονται, βάσει του παρόντος Νομοθετικοῦ

Διατάγματος μέχρι και του βαθμού του Ανθυπασπιστού», στο άρθρο 11 ότι: «1. ... 4. Για τις μονιμοποιούμενες εθελόντριες του ν. 705/1977 υφίστανται ίδιες οργανικές θέσεις στο βαθμό του Ανθυπασπιστού, οριζόμενες σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου με ανακατανομή των υφισταμένων θέσεων. 5. Οι οργανικές θέσεις των εθελοντριών γυναικών που καθορίστηκαν με τιςκοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών είναι θέσεις μονίμων Υπαξιωματικών που καλύπτονται από εθελόντριες του ν. 705/1977 και μόνιμους υπαξιωματικούς (άνδρες και γυναίκες)».

Τέλος, το άρθρο 45 του ίδιου ν.δ. αναφέρεται στην κατάταξη εθελοντών, ενώ στο άρθρο 46 ορίζεται ότι: « 9. Η ένταξις των μονιμοποιουμένων εθελοντών Υπαξιωματικών εις την επετηρίδα των Μονίμων Υπαξιωματικών ενεργείται κατά τας διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος. **10. Η σειρά αρχαιότητας μεταξύ των διά της αυτής διοικητικής πράξεως μονιμοποιουμένων εθελοντών παραμένει η αυτή ήν έχουν μεταξύ των προ της μονιμοποιήσεώς των».**

IV. Α. Από τις προαναφερθείσες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, συνάγεται ότι η Διοίκηση, μετά την έκδοση ακυρωτικής αποφάσεως από το Συμβούλιο της Επικρατείας ή **το Διοικητικό Εφετείο επί αιτήσεως ακυρώσεως, έχει υποχρέωση να συμμορφωθεί πλήρως προς αυτήν.** Στο πλαίσιο αυτό, έχει υποχρέωση όχι μόνο να θεωρήσει ως ανίσχυρη και μη υφιστάμενη στο νομικό κόσμο την ακυρωθείσα διοικητική πράξη, αλλά και να προβεί σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση της νομικής καταστάσεως που είχε προκύψει αμέσως ή εμμέσως από την ακυρωθείσα πράξη, ανακαλώντας ή τροποποιώντας τις σχετικές πράξεις που εκδόθηκαν στο μεταξύ ή εκδίδοντας άλλες με αναδρομική ισχύ για να αποκαταστήσει τα πράγματα στο σημείο εκείνο στο οποίο θα είχαν εξελιχθεί αυτά, εάν δεν είχε μεσολαβήσει η ακυρωθείσα πράξη, και χωρίς δέσμευση από το χρόνο ο οποίος διέδραμε στο μεταξύ. **Το ειδικότερο περιεχόμενο και η έκταση των υποχρεώσεων της Διοικήσεως προσδιορίζονται από το αντικείμενο της απαγγελλόμενης ακυρώσεως, δηλαδή από το είδος και τη φύση της πράξεως που ακυρώθηκε, καθώς και από την κρίση ή τις**

κρίσεις επί των ζητημάτων που εξέτασε και για τα οποία αποφάνθηκε το Δικαστήριο στο αιτιολογικό της ακυρωτικής αποφάσεως του, δημιουργώντας δεδικασμένο ως προς αυτά στη συγκεκριμένη περίπτωση (Ε. Σπηλιωτόπουλου «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου» 2002 II. παρ. 564 επόμε. κυρίως παρ. 569, Σ.Τ.Ε. 2792/2008, Σ.Τ.Ε. 748/2007, 2557/2006, 16/2006, 1016/2005, 3170/2005 Νόμος Σ.Τ.Ε. 2522/2002, 441/2001, Ολ. ΣΤΕ 1820/1989, Ν.Σ.Κ. 392/2007, 232/2006, 559/2005, 360 και 361/2004, 581/2004 κ.α.). Ειδικότερα στην περίπτωση που η διοικητική πράξη ακυρώθηκε για έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας, η Διοίκηση επαναλαμβάνει την κρίση της εκδίδοντας νέα πράξη με νόμιμη αιτιολογία **κατά τα διαλαμβανόμενα στην ακυρωτική απόφαση** (Γνωμ. ΝΣΚ 532/2011). Εξάλλου, από τις ακυρωτικές αποφάσεις πηγάζει δεδικασμένο, το οποίο, καλύπτει τόσο το ακυρωτικό αποτέλεσμα, όσο και τα διοικητικής φύσεως ζητήματα, που κρίθηκαν με σκέψεις, οι οποίες διατυπώνονται στην αιτιολογία της απόφασης (ΣΤΕ 2136/1993, 1429/1986, Γνωμ. ΝΣΚ 206/2011, 287/2010).

Β. Περαιτέρω, η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 4 του Συντάγματος θεσπίζει, μεταξύ άλλων, και την αρχή της ισότητας των δύο φύλων κατά την πρόσβαση στα διάφορα επαγγέλματα. Εξάλλου, στο ν. 3488/2006, με τον οποίο εφαρμόστηκε η αρχή της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, όπως προβλέπεται και από τις διατάξεις της Οδηγίας 2002/73/ΕΚ, η οποία τροποποίησε την Οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, αναφέρεται ότι **απαγορεύεται κάθε μορφής άμεση ή έμμεση διάκριση λόγω του φύλου ή της οικογενειακής κατάστασης του εργαζομένου όσον αφορά, μεταξύ άλλων, στις προαγωγές.** Εξάλλου,, ο συντακτικός νομοθέτης δεν απαγόρευσε απολύτως, σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από τη συνδρομή συγκεκριμένων και σοβαρών (αποχρώντων) λόγων, που ανάγονται στη φύση ή τις συνθήκες άσκησης της συγκεκριμένης επαγγελματικής δραστηριότητας, οποιαδήποτε απόκλιση από την πιο πάνω αρχή της ισότητας των φύλων. Ενόψει των ανωτέρω, αποκλίσεις από την ως άνω αρχή, πέρα από την περίπτωση των θετικών μέτρων υπέρ των γυναικών,

είναι, κατ' εξαίρεση, συνταγματικά θεμιτές, μόνον εφόσον προβλέπονται από ειδική διάταξη νόμου και προκύπτει σαφώς από το νόμο αυτό ή τις προπαρασκευαστικές εργασίες του, σε συνδυασμό και με τα διδάγματα της κοινής πείρας, ότι οι αποκλίσεις αυτές θεσπίσθηκαν με βάση συγκεκριμένα και πρόσφορα κριτήρια, τα οποία επιτρέπουν στους ενδιαφερόμενους πολίτες και τελικώς στα δικαστήρια να ελέγχουν, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, αν οι εισαγόμενες αποκλίσεις δικαιολογούνται πλήρως από τη φύση ή τις συνθήκες άσκησης της εργασίας και αν είναι απολύτως αναγκαίες και πρόσφορες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού (πρβλ. Ολομ. ΣτΕ 146/2013, 1988/2005).

Γ. Περαιτέρω ,κατά παγία νομολογία έχει γίνει δεκτό ότι από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, ενόψει και της χρήσης του όρου "μονιμοποίηση" από το νομοθέτη σε σχέση μόνον προς τους εθελοντές και τους εφέδρους υπαξιωματικούς (άρθρο 1 παρ. 1 ν. δ/τος 445/1974), συνάγεται ότι ναι μεν ως χρονολογία κτήσης του βαθμού των υπαξιωματικών που προέρχονται από την κατηγορία των εθελοντών θεωρείται η χρονολογία της διοικητικής πράξης μονιμοποίησης τους στο βαθμό αυτό και ότι βάσει της χρονολογίας αυτής καθορίζεται και η αρχαιότητα των υπαξιωματικών της κατηγορίας αυτής, η κρίση, όμως, προς προαγωγή των ανωτέρω υπαξιωματικών ενεργείται, ανεξάρτητα από τη χρονολογία μονιμοποίησής τους, εντός του έτους, κατά το οποίο συμπληρώνουν τον απαιτούμενο για την προαγωγή χρόνο παραμονής τους στον κατεχόμενο βαθμό, συνυπολογιζομένου, οπωσδήποτε, και του χρόνου τον οποίον διήνυσαν στον βαθμό αυτό υπό την ιδιότητα του εθελοντή. Εξάλλου, μετά τη μονιμοποίηση των εθελοντών και την τοποθέτησή τους στην επετηρίδα των μονίμων, μετά τους μόνιμους ομοιοβάθμους τους, οι μονιμοποιηθέντες εθελοντές δεν προάγονται πριν να συμπληρώσουν τον ελάχιστο χρόνο παραμονής του αμέσως αρχαιότερου τους (άρθρα 5 παρ. 9 και 12 παρ. 4 ν.δ. 445/1974) (πρβλ. ΣτΕ 2732/1994, 871/1995, 774/2000).

V. Α. ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ

Από το περιεχόμενο της υπ αριθμ 1321/2013 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και συγκεκριμένα από το Κεφάλαιο 11 αυτής, συνάγεται ότι το Δικαστήριο με σαφήνεια έκρινε ότι η διάταξη της **παρ. 10 του άρθρου 7 του ν.δ. 445/1974, που, ορίζει ότι οι μονιμοποιούμενες εθελόντριες προάγονται αφού ολοκληρωθεί η προαγωγή ομοιόβαθμων μονίμων υπαξιωματικών ανθυπασπιστών που απέκτησαν στο ίδιο ημερολογιακό έτος τον αντίστοιχο βαθμό, παραβιάζει την αρχή της ισότητας των φύλων, καθόσον καθιερώνει αδικαιολόγητη και μη προβλεπόμενη από ειδική διάταξη, βάσει συγκεκριμένων λόγων, απόκλιση από την αρχή αυτή .**

Η κρίση αυτή του Δικαστηρίου παράγει δεδικασμένο, αφού η απόφαση είναι ανέκκλητη και υποχρεώνει την Διοίκηση να εκδώσει νέα πράξη, με την οποία, συμμορφούμενη με την απόφαση, πρέπει να προχωρήσει στην αναδρομική προαγωγή των ως άνω εθελοντριών, χωρίς να εφαρμόσει την κριθείσα ως αντισυνταγματική διάταξη της **παρ. 10 του άρθρου 7 του ν.δ. 445/1974.**

Κατ ακολουθία των ανωτέρω το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους(Ε' Τμήμα) **γνωμοδοτεί, ομοφώνως, επί του πρώτου** ερωτήματος, ότι η Διοίκηση πρέπει να προχωρήσει στην αναδρομική προαγωγή των ως άνω εθελοντριών, χωρίς να εφαρμόσει την κριθείσα ως αντισυνταγματική διάταξη της **παρ. 10 του άρθρου 7 του ν.δ. 445/1974.**

B.ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ

Στο προαναφερόμενο άρθρο 5 του Ν.445/1974,ο οποίος τυγχάνει εφαρμογής και στην περίπτωση των Εθελοντριών του Ν 705/1977, δυνάμει της παρ 3 του νόμου αυτού ,όπως ισχύει σήμερα ,ορίζεται ρητά ότι η **αρχαιότητα** των Ανθυπασπιστών και μονίμων Αξιωματικών σε κάθε βαθμό προσδιορίζεται από τον χρόνο κτήσεως αυτού . Ως χρονολογία κτήσεως του βαθμού λογίζεται προκειμένου κατά νόμον **αναδρομικώς προαγομένου** η

εν τη πράξει ταύτη καθοριζόμενη αναδρομική χρονολογία.

Στην προκειμένη υπόθεση, όπως ήδη εκτέθηκε, η Διοίκηση, συμμορφούμενη με την ακυρωτική απόφαση, υποχρεούται να προβεί σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση της νομικής καταστάσεως που είχε προκύψει αμέσως ή εμμέσως από την ακυρωθείσα πράξη, ανακαλώντας ή τροποποιώντας τις σχετικές πράξεις που εκδόθηκαν στο μεταξύ ή εκδίδοντας άλλες με αναδρομική ισχύ **για να αποκαταστήσει τα πράγματα στο σημείο εκείνο στο οποίο θα είχαν εξελιχθεί αυτά, εάν δεν είχε μεσολαβήσει η ακυρωθείσα πράξη**, και χωρίς δέσμευση από το χρόνο ο οποίος διέδραμε στο μεταξύ.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους(Ε' Τμήμα)) **γνωμοδοτεί ,ομοφώνως, επί του δευτέρου ερωτήματος**, ότι η Διοίκηση υποχρεούται να εκδώσει διοικητική πράξη, με την οποία οι αναφερόμενες στην απόφαση Εθελόντριες θα προάγονται στον βαθμό του Ανθυποσημηναγού αναδρομικά από 20/11/2008 ,όπως προήχθησαν και οι άρρενες εθελοντές συνάδελφοί τους, που κατετάγησαν, όπως και εκείνες, στην Π.Α. το 1988 και μονιμοποιήθηκαν στις 12/5/1994. Συνακόλουθα ,και δεδομένου ότι, κατά τα προλεχθέντα, η αρχαιότητα σε κάθε βαθμό καθορίζεται από τον χρόνο κτήσεως του βαθμού, η εφαρμογή της δικαστικής απόφασης **ανατρέπει την αρχαιότητα εντός της αυτής ανεξάρτητης επετηρίδας** . Δεν ανατρέπεται όμως η αρχαιότητα σε σχέση με τους προερχόμενους από τις Παραγωγικές Σχολές , καθόσον η ακυρωτική απόφαση ρητά κρίνει ότι στην περίπτωση αυτή η απόκλιση σε σχέση με τους ομοιοβάθμους τους που δεν προέρχονται από Παραγωγικές Σχολές είναι δικαιολογημένη.

Γ.Δ. Κατόπιν των προεκτεθέντων επί του δευτέρου ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους(Ε' Τμήμα) **γνωμοδοτεί ομοφώνως** ότι παρέλκει απάντηση **επί του τρίτου και τέταρτου ερωτήματος**, καθόσον τίθεται ως προϋπόθεση της απαντήσεως να μην ανατρέπεται η αρχαιότητα.

Ε. Σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, με τις αποφάσεις που εκδίδονται επί αιτήσεως ακυρώσεως ,είτε αυτές είναι απορριπτικές είτε ακυρωτικές, παράγεται δεδικασμένο ,το οποίο καλύπτει τόσο το ακυρωτικό

αποτέλεσμα, όσο και τα « διοικητικής φύσεως» ζητήματα ,που κρίθηκαν με σκέψεις , οι οποίες διατυπώνονται στην αιτιολογία της αποφάσεως. Όσον αφορά το ακυρωτικό αποτέλεσμα ,το δεδικασμένο ισχύει έναντι πάντων (erga omnes).Όσον αφορά τα « διοικητικής φύσεως» ζητήματα πρέπει να συντρέχουν οι συνήθειες προϋποθέσεις του δεδικασμένου που είναι α) ταυτότητα προσώπων και β) ταυτότητα διαφοράς. Με τον όρο ταυτότητα προσώπων νοείται ότι το δεδικασμένο ισχύει καταρχήν μόνο μεταξύ των διαδίκων. Εξάλλου, ταυτότητα διαφοράς υπάρχει μόνον όταν το κρινόμενο ζήτημα είναι το ίδιο και, ακριβέστερα ,όταν προσβάλλεται το ίδιο δικαίωμα ή έννομο συμφέρον που αφορά το ίδιο αντικείμενο (π.χ. την ίδια διοικητική πράξη ή παράλειψη) και έχει την ίδια ιστορική και νομική αιτία, αναφέρεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά και στηρίζεται στην ίδια νομική βάση. Όταν δεν συντρέχει ένα από τα στοιχεία αυτά ,το αντικείμενο της δίκης δεν είναι το ίδιο και δεν κωλύεται η νέα ή και η διαφορετική λύση(βλ .Ε. Σπηλιωτόπουλου ,Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, τόμος 2,13^η έκδοση ,αρ.571,σελ 205 επ. και Π. Δαγτόγλου Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο, 2^η έκδοση, (1994),αρ.787 επ. σελ 571).

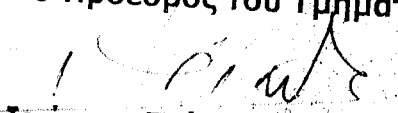
Πάντως, αποκλείεται η περίπτωση η ακύρωση να επεκταθεί αυτομάτως σε άλλες πράξεις που θίγουν άλλα πλὴν των διαδίκων πρόσωπα, καίτοι οι πράξεις αυτές πάσχουν εκ του αυτού λόγου ακυρώσεως ,όπως η ακυρωθείσα ,ήτοι, καίτοι οι πράξεις αυτές εκδόθηκαν υπό παρόμοιες πραγματικές και νομικές συνθήκες ,όπως η ακυρωθείσα. Και τούτο καθόσον η επέκταση του ακυρωτικού δεδικασμένου σε ανάλογες με την ακυρωθείσα πράξεις και καταστάσεις θα ισοδυναμούσε σε πολλές περιπτώσεις με αναγνώριση δεδικασμένου επί νομικών ζητημάτων ,πράγμα το οποίο απαγορεύεται τόσο από τις γενικές αρχές του δικαίου, όσο και από τις περί δεδικασμένου αρχές ,σύμφωνα με τις οποίες το δεδικασμένο απορρέει από το σύνολο του δικανικού συλλογισμού αδιαιρέτως και όχι μόνο από την περιεχομένη στο σκεπτικό της αποφάσεως ερμηνεία και έννοια των εφαρμοσθέντων κανόνων δικαίου(βλ.Δ. Κοντόγιωργα-Θεοχαροπούλου, Αι συνέπειαι της ακυρώσεως διοικητικής πράξεως (1988)σελ 160-162

Γνωμ.ΝΣΚ 409/2012).

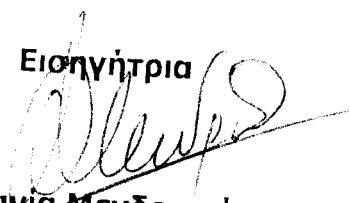
Κατ ακολουθία των ανωτέρω το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους(Ε' Τμήμα) **γνωμοδοτεί ομοφώνως ,επί του πέμπτου ερωτήματος**, ότι το δεδικασμένο, που απορρέει από την υπ αριθμ. 1321/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, δεν επεκτείνεται και σε τρίτα πρόσωπα , όπως είναι η περίπτωση των Εθελοντών της περ. δ' του Ερωτήματος, καθόσον δεν πληρούνται οι προς τούτο αναγκαίες προϋποθέσεις, ήτοι ταυτότητα προσώπων και ταυτότητα διαφοράς.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 23 -1-2014
Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Ιωάννης Τριάντας
Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Η Εισηγήτρια

Ουρανία Μενδρινού
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.